

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. května 2025 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Věry Kloudové a soudců Mgr. Evy Habánové a JUDr. Romana Dobeše v trestní věci obžalovaného [redacted], narozeného [redacted], o odvolání **poškozené Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví** proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 5. srpna 2024, č. j. 5 T 55/2024-409,

takto:

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se napadený rozsudek **doplňuje** výrokem:

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, se sídlem Roškotova 1225/1, 140 00 Praha, IČ: 471 14 321, na náhradě majetkové škody částku **42 088 Kč**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě byl obžalovaný [redacted] uznán vinným pokusem zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 145 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře tří roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyřiceti měsíců. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozenému [redacted], narozenému [redacted], adresa pro doručování [redacted], t. č. ve vazbě v jiné trestní věci ve Vazební věznici Litoměřice, majetkovou škodu ve výši 18 473,82 Kč.
2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný shora uvedené trestné činnosti dopustil tím, že dne [redacted] v době mezi 23:30 hodin a 23:48 hodin v Mostě, ulice [redacted], v bytě ve 4. patře vlevo od schodiště, bezdůvodně fyzicky napadl poškozeného [redacted], narozeného [redacted], v době, kdy spolu seděli na pohovce v obývacím pokoji a poškozený se jej snažil uklidnit kvůli rozrušení a pláči ohledně rozchodu s manželkou, kdy jej obžalovaný nečekaně a mlčky úmyslně bodl kuchyňským nožem s délkou čepele přibližně 15 cm

do břicha s průnikem čepele do dutiny břišní vlevo do mezogastria, čímž poškozenému způsobil bodnořeznou ránu ve střední části břicha vlevo při pupku (po chirurgickém ošetření pooperační rána délky asi 9 cm) pronikající do břišní dutiny, s výhřezem části tukové předstěry, bez poranění nitrobřišních orgánů, a povrchní řeznou ránu nad záprstně prstním kloubem palce levé ruky délky 2 cm, přičemž poškozený následně vyšel z bytu a sousedé mu na jeho žádost zavolali rychlou zdravotnickou pomoc, která jej transportovala do Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem, kde se podrobil operativnímu zákroku spočívajícímu v revizi dutiny břišní s repozicí omenta do břišní dutiny a s hospitalizací na oddělení JIP 2 KAPIM, odkud byl ve stabilizovaném stavu dne [redacted] přemístěn do Krajské zdravotní, a. s., Nemocnice v Mostě, oddělení chirurgie, přičemž obžalovaný si musel být vědom skutečnosti, že útokem bodnořezným nástrojem vedeným na břicho poškozeného mu může způsobit závažné poranění břišní dutiny včetně zasažení životně důležitého orgánu, k čemuž nedošlo jen shodou náhod.

3. Proti tomuto rozsudku podala písemně odvolání poškozená Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, a to z důvodu úplné absence výroku o náhradě škody, kterou uplatnila v trestním řízení a která představuje náklady na hrazené služby poskytnuté jejímu pojištěnci, poškozenému [redacted], v souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného. Uvedla *(zkráceně)*, že na základě výzvy policejního orgánu ze dne [redacted], č. j. KRPU-204556-77/TČ-2023-040871-DZ se svým přípisem ze dne [redacted] připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, přičemž tento přípis byl doručen do datové schránky policejního orgánu dne [redacted]. V něm uvedla, že výši škody sdělí dodatečně, nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování, což učinila přípisem ze dne [redacted] adresovaným policejnímu orgánu, kde vyčíslila svůj nárok na náhradu škody ve výši 42 088 Kč. Tato škoda představuje náklady na hrazené služby poskytnuté poškozenému, tedy jejímu pojištěnci, kterému byla újma na zdraví způsobena v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného. Navrhla podle § 43 odst. 3 trestního řádu, aby mu soud podle § 228 trestního řádu uložil v odsuzujícím rozsudku povinnost nahradit jí tuto škodu. Z jejího přípisu bylo dále patrno, z jakých důvodů a v jaké výši byl tento nárok uplatněn. Nárok na náhradu škody uplatnila v souladu s § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů. K přípisu byl připojen rozpis nákladů, který prokazuje, jaké konkrétní zdravotní výkony byly v souvislosti s poškozením zdraví jejího pojištěnce poskytovatelům zdravotních služeb proplaceny, a posudek její revizní lékařky MUDr. Evy Pěnkové ze dne [redacted]. Okresní soud v Mostě však ve svém rozsudku výrok o náhradě škody neučinil, tedy tento nárok jí nepřiznal, ani jej nijak nemodifikoval, ani ji neodkázal s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních. Nedoručil jí ani rozsudek; tento si vyžádala svým přípisem ze dne [redacted]. S takovým postupem soudu nesouhlasí, má za to, že učinila vše potřebné k tomu, aby tento výrok soud ve svém rozsudku učinil, když podklady poskytnuté do trestního řízení vztahující se k jejímu nároku jsou dostatečné, jasné a určité. Zmínila nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2954/11 ze dne 30. 3. 2012, ve kterém Ústavní soud došel k závěru, že *„Náležité odůvodnění výroku o náhradě škody v trestním řízení. Adhezní trestní řízení ve své podstatě nahrazuje občanskoprávní řízení, v němž by jinak byl nárok na náhradu škody uplatňován. Výrok trestního soudu, jímž byl podle § 228 odst. 1 trestního řádu přiznán nárok poškozeného na náhradu škody vůči obžalovanému, je exekučním titulem a musí snést test ústavnosti jako kterékoli jiné meritorní rozhodnutí soudu.“ „Trestní soud má v adhezním řízení povinnost postupovat co do odůvodněnosti svého rozhodnutí se stejnou péčí jako civilní soud, který rozhoduje o náhradě škody ve věcech občanskoprávních (…).“ „(…) Trestní soud v adhezním řízení nemůže rezignovat na náležité odůvodnění výroku o náhradě škody (…).*“ Úplná absence výroku o jí řádně uplatněném nároku na náhradu škody v trestním řízení v napadeném rozsudku je v rozporu s výše uvedenou judikaturou Ústavního soudu, přičemž se logicky nemůže proti důvodům, které vedly soud k nepřiznání nároku na náhradu škody, jakkoliv vymezit, neboť takové důvody vůbec nezná. Závěrem navrhla, aby odvolací soud při nezměněných výrocích o vině a trestu uložil obžalovanému povinnost nahradit jí náklady na hrazené služby poskytnuté jejímu pojištěnci [redacted] ve výši 42 088 Kč na její účet vedený u České národní banky č. [redacted], variabilní symbol [redacted], konstantní symbol [redacted], u plateb v hotovosti poštovní složenkou [redacted].

4. Následně své odvolání doplnila přípisem, v němž uvedla, že si je vědoma toho, že soud nemohl o jejím nároku na náhradu škody rozhodnout, neboť její druhý přípis ze dne [redacted] s vyčíslenou škodou se ve spise nenacházel, nebyl-li policejním orgánem postoupen státnímu zastupitelství, o čemž však nebyla zpravena.

5. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání podle § 254 odst. 1 trestního řádu napadený rozsudek z hlediska absence výroku o náhradě škody ve vztahu k poškozené Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, přezkoumal i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházejícího a dospěl k závěru, že podanému odvolání je nutno přiznat důvodnost.

6. Předně je třeba uvést, že podle § 43 odst. 3 trestního řádu poškozený, který má podle zákona proti obžalovanému nárok na náhradu škody, jež mu byla trestným činem způsobena, je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit tuto škodu. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování (§ 206 odst. 2 trestního řádu). Z návrhu musí být patrno, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody uplatňuje.

7. Ze spisového materiálu vyplývá, že v přípravném řízení doručil policejní orgán dne [redacted] do datové schránky poškozené Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví oznámení o zranění poškozeného [redacted] a vyzval ji, aby vyčíslila celkovou škodu, která jí vznikla v souvislosti s jeho napadením a zraněním dne [redacted]. Za tím účelem jí doručil formulář nadepsaný jako „Poučení poškozené právnické osoby a dotčené právnické osoby v trestním řízení“. Poškozená Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví reagovala podáním ze dne [redacted], v němž policejnímu orgánu sdělila, že se k trestnímu řízení připojuje a že přesnou výši škody sdělí dodatečně, nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování.

8. V projednávané trestní věci obžalovaného bylo hlavní líčení zahájeno dne 5. 8. 2024. Zástupce poškozené Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, která byla o jeho konání soudem prvního stupně řádně a včas vyrozuměna prostřednictvím datové schránky dne [redacted], se k němu nedostavil. Jelikož v té době byl součástí spisu toliko výše citovaný přípis poškozené ze dne 2[redacted], nemohl předseda senátu ve vztahu k ní postupovat podle věty druhé § 206 odst. 2 trestního řádu, když žádný její konkrétní nárok na náhradu škody ve spise založen nebyl. Z tohoto důvodu výrok o náhradě škody ve vztahu k poškozené v napadeném rozsudku zcela logicky absentuje.

9. Poté, kdy poškozená požádala přípisem doručeným Okresnímu soudu v Mostě dne [redacted] o doručení jí napadeného rozsudku s vyznačením jeho právní moci a vykonatelnosti a kdy v reakci na jeho doručení do její datové schránky dne [redacted] podala dne [redacted] výše citované odvolání, které následně doplnila podáním doručeným soudu prvního stupně dne [redacted] a sdělujícím, že si je vědoma absence svého připojení s nárokem na náhradu škody ve spise, soud prvního stupně tuto písemnost od policejního orgánu vyžádal. Policejní orgán ji soudu prvního stupně zaslal s přípisem, že tato mu byla poškozenou doručena dne [redacted].

10. Z posledně uvedeného podání poškozené dodatečně založeného policejním orgánem do spisu odvolací soud zjistil, že poškozená Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody písemným podáním ze dne [redacted] (doručeným policejnímu orgánu dne [redacted], jak vyplývá z jeho výše uvedeného přípisu) a že toto se spolu s posudkem k nákladům na hrazené služby a jejich rozpisem nachází na čísle listu 431 až 458 spisu. Poškozená v něm po obžalovaném požadovala zaplacení částky ve výši 42 088 Kč, kterou proplatila poskytovatelům hrazených služeb v důsledku protiprávního jednání obžalovaného vůči svému pojištěnci, poškozenému [redacted]. V jeho příloze doložila podklady prokazující výši těchto nákladů potvrzené jejím revizním lékařem, z nichž je patrné, kterým poskytovatelům hrazených služeb, v kterém časovém období a jaké zdravotní výkony byly proplaceny. V jeho závěru navrhla, aby soud podle § 228 trestního řádu uložil v odsuzujícím

rozsudku obžalovanému povinnost jí tyto náklady nahradit.

11. Jak vyplývá z napadeného rozsudku, obžalovaný byl pravomocně odsouzen pro skutek spočívající v tom, že dne [redacted] bezdůvodně fyzicky napadl poškozeného [redacted] a způsobil mu v napadeném rozsudku popsaná zranění, z důvodu, kterých se poškozený musel podrobit operativnímu zákroku s následnou hospitalizací v nemocnici. V příčinné souvislosti s tímto jednáním obžalovaného byla způsobena škoda poškozené Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, jejímž pojištěncem [redacted] byl, a to v podobě nákladů, které musela vynaložit v souvislosti s léčením svého pojištěnce. Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví má tak v předmětném řízení postavení poškozené podle § 43 odst. 1, odst. 3 trestního řádu. S náklady vynaloženými na léčbu poškozeného [redacted], tedy s nárokem na náhradu majetkové škody, se připojila k trestnímu řízení ještě před zahájením dokazování, dokonce před zahájením hlavního líčení, a svůj nárok i řádně specifikovala (viz čísla listu 431 až 458).

12. Nedbalostí policejního orgánu, kterému bylo řádné připojení poškozené s nárokem na náhradu majetkové škody doručeno již dne [redacted], se toto nestalo součástí trestního spisu, pročež o něm soud prvního stupně neměl povědomí a nemohl tak o jí řádně uplatněném nároku napadeným rozsudkem rozhodnout.

13. Z vyložených důvodů odvolací soud shledal odvolání poškozené důvodným a podle § 259 odst. 3 trestního řádu doplnil napadený rozsudek o chybějící výrok o náhradě škody tak, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit poškozené Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví na náhradě majetkové škody částku 42 088 Kč, která odpovídá součtu nákladů, jež poškozená vynaložila na hrazené zdravotní služby poskytnuté svému pojištěnci [redacted] v souvislosti s léčením jeho zranění vzniklých v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, jímž byl tento uznán vinným napadeným rozsudkem.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí **není** řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **nelze** podat dovolání.

Ústí nad Labem 19. května 2025

Mgr. Věra Kloudová v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala soudkyně:
Mgr. Eva Habánová v. r.